

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 73/2023
09.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђорђа Бурсаћа, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Бурсаћа, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 124/19 од 08.07.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 794/22 од 18.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Бурсаћа, адвоката Милана Латиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 124/19 од 08.07.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 794/22 од 18.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 124/19 од 08.07.2022. године окривљени Ђорђе Бурсаћ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

На основу одредбе члана 246. став 7. Кривичног законика од окривљеног је одузета опојна дрога – и то марихуана, у нето количини од 66,32 грама, амфетамин нето тежине 6,70 грама, 10 таблета опојне дроге МДМА, укупне тежине 4,04 грама, која се након правноснажности пресуде има уништити, а на основу одредбе члана 87. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, ближе наведених у изреци пресуде, који предмети ће се након правноснажности пресуде ставити на располагање Дирекцији за управљање одузетом имовином, док је на основу одредбе члана 91. и 92. Кривичног законика од окривљеног одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 10.000,00 динара.

На основу члана 87. Кривичног законика од окривљеног је одузет мобилни телефон, ближе означен у изреци пресуде, који ће се након правноснажности пресуде предати Дирекцији за управљање одузетом имовином.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 108.232,00 динара, који се односе на трошкове вештачења и на трошкове одбране по службеној дужности, а на име паушала износ од 2.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 794/22 од 18.10.2022. године делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, па је окривљени обавезан да на име трошкова кривичног поступка који се односе на трошкове вештачења и на трошкове одбране по службеној дужности, плати Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду износ од 108.232,00 динара, док је у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ђорђа Бурсаћа, адвокат Милан Латинић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 4) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног огласи кривим због кривичног дела из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које ће му изрећи новчану казну или казну затвора у краћем трајању.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Бурсаћа, је неоснован.

Бранилац окривљеног Ђорђа Бурсаћа, адвокат Милан Латинић, у захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи да из изреке пресуде не произилази ниједна од алтернативно прописаних радњи кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим, а посебно не радња неовлашћеног држања опојне дроге ради продаје, обзиром да је у изреци наведена само врста и количина опојне дроге која је пронађена у стану, без навођења околности из којих произилази да се та дрога држи ради продаје.

Из даљих навода захтева суштински произилази став браниоца да окривљени опојну дрогу није држао ради продаје, па имајући у виду и предлог захтева – да се

окривљени огласи кривим због кривичног дела из члана 246а став 1. Кривичног законика, Врховни касациони суд налази да, иако нумерички не означава, бранилац поднетим захтевом указује да су радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде погрешно правно квалификоване као кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног закона, јер се у истима стичу законска обележја кривичног дела из члана 246а став 1. Кривичног законика, што представља повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Бурсаћа, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Према изреци правноснажне пресуде окривљени је у време и на месту ближе одређеном у изреци пресуде, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, неовлашћено ради продаје држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу, у количини и врсти детаљно наведеној у изреци пресуде, као и две дигиталне ваге за прецизно мерење количине опојне дроге ради припремања исте за продају и два мобилна телефона, које је користио ради договарања о продаји опојне дроге и новац у износу од 10.000,00 динара, који је прибављен продајом опојне дроге, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и имао је свест о забрањености свога дела.

Врховни касациони суд налази да из чињеница и околности наведених у изреци правноснажне пресуде произилази да се у описаним радњама окривљеног Ђорђа Бурсаћа стичу се сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, односно објективна обележја која се односе на радњу извршења коју је предузео окривљени – неовлашћено ради продаје држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу и субјективна обележја кривичног дела, која се тичу урачунљивости и директног умишљаја окривљеног, који укључује и свест о забрањености дела.

Како описане радње које је окривљени Ђорђе Бурсаћ предузео, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, а како су то правилно закључили и нижестепени судови, то су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву, бранилац као разлог подношења истог, наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, истакнуту повреду закона бранилац образлаже наводима којима указује на пропуст суда да након што је

обезбедио присуство окривљеног на главном претресу, стави ван снаге решење о суђењу у одсуству, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. У вези са тим, бранилац надаље указује да је суд био у обавези да у таквој ситуацији окривљеном предочи садржину претходно изведених доказа уз прибављање његове сагласности за читање исказа раније испитаних сведока, што није учинио, чиме је повређена одредба члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП.

Поред овога, бранилац као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 4) ЗКП.

Како повреда одредбе члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 4) ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић